

Handelsministeren (Philip): Da loven om egnsudvikling blev vedtaget for knap to år siden, var det klart, at vi her stod over for en ny form for offentlig virksomhed. Revisionsbestemmelsen understregede, at denne lovgivning måtte betragtes som en slags forsøgsvirksomhed. Et forsøg må man lade løbe så lang tid, at man får en virkelig mulighed for at bedømme, om forsøget vil føre til de forventede gunstige resultater eller ej.

I den fremsættelsestale, som det ærede medlem hr. Lorentzen holdt for det forslag til folketingsbeslutning, vi drøfter i dag, er der ikke påpeget uheldige virkninger, der kunne begrunde en afbrydelse af forsøget før tiden. Læser man bemærkningerne til forslaget, får man indtryk af, at hovedhensynet for forslagsstillerne har været ønsket om at spare. Egnsudviklingsloven har imidlertid indtil nu været staten en yderst billig lov, langt billigere, end finansudvalget regnede med, da det for mindre end to år siden bevilgede de nødvendige midler til lovens formål, og sikkert også langt billigere end de beløb, folketinget i sin tid ved lovens vedtagelse forudså at denne ny virksomhed ville koste.

Førend jeg går nærmere ind på en drøftelse af egnsudviklingslovens virkninger, vil det måske være rimeligt at gøre opmærksom på, at loven kom som følge af et initiativ, der var rejst ude i befolkningen. Udvalg og råd var på privat initiativ blevet nedsat for at skabe en mere jævn fordeling af livets goder over landet. Det føles naturligt, at man søger at følge det arbejde op, som gode kræfter ude i befolkningen tager initiativet til. I dag, efter det forløbne godt halvandet år, er det ved at blive en forpligtelse for staten fortsat at støtte de lokale bestræbelser, der helt på frivillighedens grund og i tillid bl. a. til denne lovgivning er iværksat til fremme af en udvikling af erhvervslivet uden for de store industriområder.

Det ærede medlem hr. Lorentzen synes at misforstå, hvad der sker, når han taler om, at man ved statstilskud, statsfinansiering el. lign. vil søge hurtigst muligt at stampe industrier op af jorden uden noget rimeligt eksistensgrundlag. Arbejdet går jo tværtimod ud på under en rolig udvikling at bidrage til en igangsættelse og udvidelse af produktive og konkurrencedygtige virk-

somheder til gavn ikke alene for de pågældende egne, men for hele landets økonomi.

I denne forbindelse må man ikke glemme de rent sociale, kulturelle og menneskelige problemer, der i så høj grad er forbundet med alternativet egnsudvikling på den ene side og ikke-udvikling med den i forbindelse dermed stående depression og fravandring på den anden side. Det må heller ikke gå i glemmebogen, at der selv under vor nuværende økonomiske situation er et problem i disse egne, der hedder arbejdsløshed. Jeg erindrer i denne forbindelse om forholdene f. eks. i Tønder, Thisted, indtil for nylig i Silkeborg, og på Lolland Falster, for blot at tage nogle eksempler.

Andre lande har haft de samme eller tilsvarende problemer, som vi har. Man har i disse lande, f. eks. i Holland og Belgien, Vesttyskland og England, grebet ind med langt anderledes og meget kraftigere midler end her, og foranstaltningerne er gennemført af regeringer med en ganske anden politisk farve end herhjemme. Den engelske egnsudvikling, som unægtelig er gået frem med helt anderledes radikale midler end vor, er således støttet og ført frem ikke mindst af det konservative parti. Efter engelsk skik har dette parti sat hensynet til næringslivets trivsel over hensynet til abstrakte principper.

Lad mig som eksempel nævne, at man i England ifølge oplysninger, der forleden fandtes i dagspressen, og som for et par dage siden er blevet yderligere omtalt i bladet Arbejdsgiveren, nu gør en indsats for at løse problemerne i Skotland, i Syd Wales og ved Merseyside ved at anlægge automobilfabrikker her. Disse fabrikker skal beskæftige ca. 11 000 mand. Det sker på den måde, at fabrikkerne, der vil komme til at koste endog overordentlig store beløb, bygges af det engelske handelsministerium og udlejes til vedkommende automobilselskaber.

Man må nok sige, at de foranstaltninger, der nu kritiseres så skarpt af oppositionen i denne sal, er langt mindre indgribende end andetsteds, og så bygger jo vort arbejde på det lokale initiativ og på de private erhvervsdrivende i de pågældende områder. Vi bygger videre på det stedlige arbejde, og det arbejde, der udføres af egnsudviklingsrådet, modtages da også med glæde landet over. Da f. eks. for nylig en virksom-